

Messun saarna
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
4. Adventtisunnuntai, 18.12.2022

Pyhän aihe	Herran syntymä on lähellä
Liturginen väri	Violetti
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 130:5–8
Vanhan Testamentin teksti	Genesis 21:1–7
Epistola teksti	Heprealaiskirje 6:13–19
Evankeliumi	Matteus 1:18–24
Saarnateksti:	Genesis 21:1–7
Saarnan aihe:	Jumalan ylitsevuotavainen armon

Maisema

Kun käsittelemme Raamatun pyhiä kertomuksia, meidän on aiheellista kiinnittää huomiota aikahistoriaan, toisin sanoen, on pantava merkille, ketkä pelastushistorian kantaisät elivät samaan aikaan kun kyseisessä tapahtumassa oleva henkilö. Nyt, kun luemme Aabrahamista ja Saarasta, haluamme kiinnittää huomiota heitä ennen syntyneeseen Nooaa, joka eli vielä 60 vuotta Aabrahamin syntymän jälkeen. Vedenpaisumuksesta oli kulunut noin 300 vuotta. Aabraham varmasti tiesi tuosta kahdeksan hengen perheestä, joka oli pelastunut arkissa tuosta Jumalan lähettämästä rangaistuksesta. Pietari kutsuukin kirjeessään Nooaa ”**vanhurskauden saarnaajaksi.**” (2. Pietari 2:5) Aabraham myös näki toisen Jumalan lähettämän onnettomuuden; Sodoma ja Gomorra tuhottiin niiden luonnottomien himojen tähden, joissa ihmiset elivät.

Aabrahamin elämässä oli myös henkilökohtainen raskas kohtalo; hänelle ja vaimolleen Saaraille ei ollut syntynyt omaa lasta. Jumala kuitenkin lupasi Aabrahamille oman jälkeläisen, pojan, joka tulisi perimään hänen omaisuutensa. Kristus iankaikkisena Jumalan Sanana itse ilmoitti Aabrahamille lapsesta ja sen syntymästä. (Genesis 18:10) Lisäksi tulisi olemaan Aabrahamin siemen, ja Aabrahamin siemen oli esikuva Kristuksesta itsestään. Jumala antoi tämän lupauksen siinä vaiheessa Aabrahamin elämää, kun hänellä ei enää inhimillisesti katsottuna ollut mitään mahdollisuutta saada lasta vaimostaan Saarasta. Näin Jumala teki, että kaikki tapahtuisi Jumalan oman lupauksen voimasta; näin kaikki kerskaaminen otettiin kerta heitolla pois. Tapahtumasarja saarnatekstissämme kertoo Jumalan ylitsevuotavaisesta armosta.

1. lisak (Genesis 21:3)

Herra Jumala, nimittäin Kristus ennen ihmiseksi syntymistään, sanoi Abramille: ”**Lähde maastasi ja suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka Minä sinulle osoitan.**” (Genesis 12:1) Abram lähti kohti Kanaanin maata (luvattua maata). Abramilla oli tapana rakentaa Herralle alttari ja niin hän teki tälläkin matkalla useita kertoja ja rukoili Elävää Jumalaa. Yhdeksänkymmenen yhdeksän vuoden iässä Herra lupasi Abramille lapsen (Genesis 17) ja vahvisti jo aikaisemmin antamansa lupauksen, että ”**Minä teen**

sinut sangen hedelmälliseksi ja sinusta on polveutuva kansoja ja kuninkaita.” (Genesis 12, 15 ja 17:6–7) Herra antoi Saaraille uuden nimen ”Saara”, joka tarkoittaa ruhtinatarta ja sanoi, että Saara synnyttää hänelle pojan. Jumala itse määräsi, että pojan nimi tuli olla Iisak, joka tarkoittaa ”hän nauraa.” Aabraham oli näet tämä lupauksen kuultuaan naurahtaen ihmeteltyt, voisiko Saara enää 90-vuoden ikäisenä saada lapsen.

Iisak (hän nauraa) nimenä oli Jumalan Sana Aabrahamille ja Saaralle siitä, että Herra täyttää jokaisen lupauksensa vastoin kaikkia luonnon lakeja tai ihmisen mahdollisuuksia. Iisak oli Aabrahamin siemen ja Aabrahamin siemen on evankeliumin mukaan Kristus, joka sovittaa ihmiskunnan mittaamattoman suuret synnit ja pelastaa meidät synnin, kuoleman ja perkeleen vallasta. Sen vuoksi tämä evankeliumin lupaus saa aikaan ”suuren ilon” niissä, jotka sen uskovat. Lapsi, jonka nimi oli ”hän nauraa” eli Iisak, oli vuosien odotuksen ja pettymysten jälkeen käsittämätön ilon aihe Aabrahamille ja Saaralle. Sanoohan enkeli evankeliumissakin paimenille: **”Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa.”** (Luukas 2:10–11) Iisakin syntymä ja vielä enemmän Jeesuksen lähellä oleva syntymäjuhla on ilon päivä.

Ystävä, niin on sinullakin Jeesuksen syntymässä ilon ja naurun päivä, sillä ne raskaat synnit ja kuoleman ja sielunvihollisen kahleet, joissa sinä olet ollut, ovat tässä Aabrahamin pojan Iisakin siunatussa siemenessä, Jeesuksessa, särjetty tyystin ja kokonaan. Sanoohan Raamattu: **”Minä käyn sinun edelläsi ja tasoitan kukkulat, Minä murran vaskiovet ja rikon rautasalvat. Minä annan sinulle aarteet pimeään peitosta, kalleudet kätköistänsä, tietääksesi, että Minä, Herra, olen se, joka sinut nimeltä kutsuin, Minä, Israelin Jumala.”** (Jesaja 45:2–3)

2. Jumalan ylitsevuotavainen armo (Genesis 21:6)

Saara sanoi: **”Jumala on saattanut minut naurunalaiseksi; kuka ikinä saa tämän kuulla, se nauraa minulle. Kuka olisi tiennyt sanoa Aabrahamille; Saara on imettävä lapsia? Nyt minä kuitenkin olen synnyttänyt hänelle pojan hänen vanhoilla päivillään.”** (Genesis 21:6–7) Saara käyttää puhuessaan saman sanan juurta, kuin on Iisakin nimessä: ”nauraa.” Vanhan Testamentin aikana Saaran asema lapsettomana naisena oli häpeän ja kirouksen alainen tila ihmisten – ei Jumalan - silmissä. Aikaisemmin, ensimmäisen kerran tämän lupauksen kuultuaan, Saara oli naurahtanut epäuskossa (Genesis 18:12), mutta nyt Hän sai nyt nauraa ja iloita valtavassa ihmetyksessä, sillä hänen häpeän ja kirouksen alainen tila ihmisten silmissä oli saanut täydellisen lopun. Tekstin sanat heprean kielessä (ja parhaissa englanninkielisissä käännöksissä) itse asiassa kuuluvat näin: **”Jumala on saanut minut nauramaan, ja kuka tahansa saa tämän kuulla, nauraa minun kanssani.”** (Genesis 21:6)

Ystävä, sinäkin saatat nähdä itsesi mahdottomana Jumalan hyvyteen ja armoon. Ehkä näet itsessäsi vain täydellistä kykenemättömyyttä ja voimaa uskoa Jumalan lupauksiin monien elämän koettelemusten ja lankeemustesi keskellä. Aabrahamille ja Saaralle annettu lupaus Iisakista muistuttakoon sinua, että Jumala antaa armosta ja laupeudestaan ja sulasta hyvästä tahdostaan meille ihmisille, myös sinulle, vain parhaita lahjojaan. Aabraham ja Saara saivat Jumalan hyvän lahjan Kristus-lupauksessa vasta silloin, kuin kaikki inhimillinen mahdollisuus oli menetetty. Kun Jeesus puhuu vuorisaarnassaan **”Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on Taivasten valtakunta.”** (Matteus 5:3), tarkoittaa tämä juuri niitä, jotka ovat kasteen ja uskon kautta Kristuksessa, ja ovat päässeet käsittämään, ettei heillä Aabrahamin ja Saaran tavoin ole mitään omaa mahdollisuutta kantaa hedelmää vaan että sen tekee Kristus yksin. Sana autuas tarkoittaa **”onniteltavaa, ylionnellista.”** Sen vuoksi hengellisesti köyhä on se, jolla on Jeesus Vapahtajana ja Herrana, ja itsellä ei ole mitään tuotavaa

vaihtopöydälle, muuta kuin omat raskaat synnit; Jeesus lahjoittaa sitten oman vanhurskautensa sulana lahjana, uskolla omistettuna ja uskon alkaja ja täyttjä on Jeesus. Ystävä, olet Jeesuksessa autuas. Virressä (Achrenius 15:1–3, 6) sanotaan:

Autuas se päivä lienee, jona löysin Jeesuksen, ystäväni suloisen.

Iloisempaa en mä tienne, koko maan maan päällä mainita, kuin että Jeesusta nautita.

Maailman lapset vielä ei tunne tätä autuutta ollenkaan, ei myös siitä huolikaan.

Sentähden he myös oudoksunee, koska ilolla kerskataan siitä ja myös puhutaan.

Vaan mä itse koettanut olen, kuinka suloinen ompi mun Jeesuksen.

Hän on armossa lopettanut minun surkian orjuuden, ja myös lahjoitti autuuden.

Jeesuksess' mulla rauha lienee, täydellinen hauskuutus, loppumatoin virvoitus.

Hän myös itse minut tiennee tietä tasaista johdattaa, kaikki parhaaksi sovittaa.

Ystävä, sinä olet Aabrahamin, lisakin ja Jaakobin Jumalan lapsi ja Aabrahamin siemen, Kristus, on sinun Herrasi, joka puhuu sinusta Taivaalliselle Isällemme Psalmin lupauksessa: **”Nämä ovat ne jalot, johon on koko Minun mielisuosioni.”** (Psalmi 16:3) Aamen.

Harri Lammi, pastori, VDM

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa